

ฉบับที่ ๑

ความเป็นมาของน้ยหา

ผู้เขียนได้เคยสังเกตเห็นว่าคำกริยาในภาษาไทยเรียงติดต่อกันไปได้หลายคำ บางทีก็สับลั่บกับคำให้ค้าง ๆ กัน เช่น คำกริยา ๑ คำ คือ ไป มั่ง และ คิก อาจเรียงให้ค้าง ๆ ตันถึง ๕ แบบ คือ

ไปมั่งคิก มั่งคิกไป คิกไปมั่ง ไปคิกนั่ง และ คิกนั่งไป

แทบจะที่คำกริยาที่เรียงกันอยู่นั้นก็สับลั่บกับคำไม่ได้เลย เช่น 方言ชื่อของ ไม่อาจสับลั่บกับให้เป็น ชื่อ方言ของ หรือ ชื่อของ方言 ด้วยเหตุนี้ผู้เขียนจึงสนใจครรหราบว่าคำกริยาที่เรียงกันหลาย ๆ คำนั้นมีหลักเกณฑ์การเรียงหรือไม่ออย่างไร เนื่องจากคำกริยานางกลุ่มนึงเรียงกันให้คล้ายแบบ บางกลุ่มเรียงให้เฉพาะแบบเดียว เมื่อพิจารณาคำกริยาที่เรียงกันมานานแลบ ๆ กลุ่มนึงสังเกตให้เห็นว่า คำกริยาที่แสดงเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นก่อนจะอยู่หน้าคำกริยาที่แสดงเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นทีหลัง เช่น ลืมกดลืม กริยา ลืม เกิดขึ้นก่อน จึงอยู่หน้ากริยา กดลืม หรืออธิบายให้อีกอย่างหนึ่งว่า ผู้ใดก็ถึงคำว่า ลืม ก่อน จึงพอก่อน แต่การอธิบายการเรียงคำกริยาโดยอาศัยความหมายของคำกริยาเป็นเกณฑ์เช่นนี้เป็นเรื่องที่ทำได้ยาก และในการวิเคราะห์ภาษาตามแนวภาษาศาสตร์ก็ไม่ใช่ความหมายเป็นหลัก เพราะเห็นว่าเวลาที่เรียงมีความรู้เรื่องความหมายอยังนัก ทั้งนี้เนื่องจากความหมายเกี่ยวกับประสบการณ์และความคิดของผู้พูด ผู้ฟังแต่ละคน ผู้พูดกับผู้ฟังอาจเข้าใจตรงกันหรือไม่ตรงกันก็ได้ ดังนั้นผู้เขียนจึงใช้ศึกษาการเรียงลั่บคำกริยาโดยไม่คำนึงถึงความหมายของคำกริยาเหล่านั้น แต่จะพิจารณาจากคำแห่งหน้าที่ของคำ และประดิษฐานว่าศึกษาถูกต้องหากคำหน้าที่เป็นกริยาของประโยคwhatever กับคำกริยาต่อไปได้ว่ามีคำนิคปัจจุบันอยู่ด้วย

การศึกษาเรื่องทั้งสองกังกล่าวนี้ ผู้เขียนได้อาสาห์ขอเรื่อง "Nucleus" ในวิทยานิพนธ์ทุกฉบับติดต่อกันเรื่อง "Inter-Sentence Relations in Modern Conversational Thai"

สอง นางสาววิจินณ์ รัตนหะวิญญาลย์ (นางวิจินณ์ ภารดุษ์มศ.)^๒ เป็นหลัก "วิถีภาษา
เดิมในฉะเชิงเทรา"

ข้อความของปู่หา

ข้อความของปู่หาที่จะวิจัย คือ เรื่องโครงสร้างของหน่วยแก่นของ
กริยาลีนภาษาไทย

ความมุ่งหมายของการวิจัย

เพื่อศึกษาโครงสร้างของหน่วยแก่น รีวิว วิถีภาษาชนิดของคำและภาระเรียง
คำกับคำที่ประกอบกันเข้าเป็นหน่วยแก่น หน่วยแก่นที่ประกอบด้วยคำกริยาลีนนี้
แบบโครงสร้างอย่างไรบ้าง คำนิค่อนจะอยู่ในหน่วยแก่นที่มีโครงสร้างแบบใด
และจะอยู่ในตำแหน่งใดในหน่วยแก่น

การวิจัยอื่นที่เกี่ยวข้องกับการวิจัยนี้

พระยาอุบกิจกิດปสารได้กล่าวถึงกริยาลีนไว้ในหนังสือ หลักภาษาไทย
ว่า กริยาลีนไกแก่ตัวมีกริยานำหน้าซึ่งมีความหมายเป็นเรื่องเดียวกัน แบบออก
เสียง

ศูนย์วิทยทรัพยากร

^๒Vichintana Chantavibulya, "Inter-Sentence Relations
in Modern Conversational Thai" (Unpublished Ph.D. dissertation,
University of London, London, 1962).

^๒ พระยาอุบกิจกิດปสาร หลักภาษาไทย (พะนก : ไทยวัฒนาภานุค ๔๔)

หน้า ๗๓-๘๓

๙. กิริยาลีที่เป็นภาคแสดง รึทางนี้กิริยานุเคราะห์ประกอบข้างหน้าบ้าง ข้างหลังบ้าง เพื่อแสดง มาถ้า กาล ระยะเวลาของภาคแสดง เช่น ลงมิน ติกได้กิริยาร่วมๆ ฯลฯ กิริยาลีทวากนีบ้างที่มีค่าอื่นมากแห่งภูกิจ เรียกว่า กิริยาลีคำ เช่น "ดูแลต่อศรี" "กินวัวและกิฟ" ฯลฯ

๑๐. กิริยาลีที่เป็นภาคแสดงติดต่อกันของประโภกรุ่ม เช่น "นาคลสั่งเดิน" "โภนั่งร้องเพลง" ฯลฯ

๑๑. กิริยาลี ที่เนื่องมาจากคำปราสม รึมักจะเป็นกิริยาเกี่ยวกับยศ เช่น กิษยาเป็นคำปราสมว่า ถึงแก่กรรม สืบพระชนม์ ฯลฯ

๑๒. กิริยาลี ที่เกี่ยวกับกิริยาสภามาตรា เมื่อกิริยาสภามาตรามีการประกอบ ปีกิจารุออกใบฟ้องเรียกว่า กิริยาลี เช่น "ห่างงานหนักในคืน" "ฉันไม่ชอบทำงานหนัก"

กิริยาลีที่เกี่ยวกับกิริยาสภามาตรารือเมียนแบบประชานักให้ เช่น กินวัวดี กิริยาลีที่มีค่ากิริยานุเคราะห์ศรี ค่าขึ้นศรีเจ้ามาต่ำย ใช้เป็นบทกิริยาໄก เช่น ເງະຮອຍຈະນີ້ວູ້ กิริยาลีที่มีค่ากิริยานุเคราะห์หรือมีนามร่วมให้เมียนแบบกรรมให้ เช่น ฉันไม่ชอบดูกันบังคับ ฉันชอบพากย์เรื่อง และกิริยาลีรือเมียนบทภาษากรุงให้ เช่น ฉันพบความสุขเดือรุ่งรัง

ขับก้ารขับ หองหล่อ ให้ก้ารล้วงกิริยาลีไว้ในหนังสือ หลักภาษาไทย ว่า กิริยาลี ก็อาจที่มีค่ากิริยาน่าเห็น และยกตัวอย่างว่า ฉันก้ารลังเตยนาบาลแต่ง นึงถือ ต้องอุตสาหะหากเพียรเรียนหนังสือ จานีราเกตากนุชสุคส่วน

นางสาววิรินทร์ ฉันทะวิญญาณ์ (นางวิรินทร์ ราษฎร์) ให้ก้ารล้วง แผ่นรับแก่นในวิทยานิพนธ์ คุณภูมิบุพเพ

^๓ ก้ารขับ หองหล่อ หลักภาษาไทย (ฉบับที่ ๔๘๖๕)

เรื่อง "Inter-Sentence Relations in Modern Conversational Thai"

ในที่นี้ขอเรื่อง "Nucleus" สรุปความสำคัญได้ว่า หน่วยแก่นเป็นหน่วยภาษาที่พ่วงหนึ่ง อาจจะมีเชิงเรื่อง ประกอบด้วย

ก. คำกริยาภายนอก

ข. คำกริยาประสม

ค. คำหน้ากริยาและคำกริยาเรียงกัน

ง. คำกริยาและคำหลังกริยาเรียงกัน

จ. คำเพิ่มกริยา คำกริยา และคำหลังกริยาเรียงกัน

ฉ. คำกริยาหลาย ๆ คำเรียงกัน อาจจะมีคำหน้ากริยาหรือคำหลังกริยา ก็ได้ หรือไม่มีก็ได้

ช. คำกริยาหลาย ๆ คำเรียงกัน โดยมีคำเริ่มกริยา "ໃ" เป็นคำเริ่ม อาจจะมีหรือไม่มีคำหน้ากริยาหรือคำหลังกริยาอยู่ด้วยก็ได้

ขอบเขตของการวิจัย

ขอบเขตของการวิจัยมีดังนี้ คือ

๑. จะวิจัยเฉพาะเรื่องโครงสร้างของหน่วยแก่นของกริยาสิ่งงานไทย ซึ่งเป็นเพียงส่วนหนึ่งของระบบโครงสร้างทางไวยากรณ์ในภาษาไทยเท่านั้น

๒. ภาษาที่นำมาวิจัยเป็นภาษาสูตรที่ใช้ระหว่างบุคลธรรมศาสตร์ มิได้คุณไปถึงคำราชาศัพท์และภาษาที่ใช้ในวรรณคดี

๓. ภาษาที่นำมาวิจัยเป็นภาษาสูตรที่ใช้ระหว่างบุคลธรรมศาสตร์ มิได้คุณไปถึงคำราชาศัพท์และภาษาที่ใช้ในวรรณคดี

ประโยชน์ที่จะได้รับจากการวิจัยนี้

ผู้เขียนหวังว่า การวิจัยนี้คงจะเป็นประโยชน์อย่าง คือ ทำให้ความรู้เกี่ยวกับลักษณะโครงการสร้างภาษาไทยเพิ่มขึ้น และอาจเป็นแนวทางให้ผู้สนใจภาษาศาสตร์ ให้ศึกษาเรื่องอื่น ๆ ในระบบโครงการของภาษาไทยต่อไป

วิธีค่าเนินการค้นคว้าและวิจัย

๑. สำรวจเอกสาร วิทยานิพนธ์ หนังสือหลักภาษาไทยและผลงานเกี่ยวกับการวิเคราะห์ภาษาไทย เพื่อพิจารณาว่ามีหนังสือเล่มใดที่เกี่ยวข้องกับเรื่องที่จะวิจัย บ้าง

๒. เก็บรวบรวมข้อมูล ข้อมูลได้จากผู้วิจัยเอง เป็นส่วนใหญ่และจากการสนทนากับเพื่อนนิสิตและกับบุคลากรที่เกี่ยวข้องกับผู้วิจัย

๓. จัดบันทึกข้อมูลที่รวบรวมไว้ลงบัตรค่า

๔. นำข้อมูลที่ได้มาวิเคราะห์ค่ากริยาในหน่วยแก่นจะเรียงกันเป็นแบบใด ให้ได้ บ้าง และถ้ามีค่าซึ่งนิยมที่เป็นส่วนประกอบของหน่วยแก่นอยู่ด้วย คำเหล่านี้ จะอยู่ค่าแห่งไหนในหน่วยแก่น

๕. สรุปผลการวิจัยและขอเสนอแนะ

**ศูนย์วิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย**

เครื่องหมาย

เครื่องหมายทั่ว ๆ ที่ใช้ในวิทยานิพนธ์เล่มนี้ มีดังนี้

/...../ ใช้เขียนสະกัดข้างหน้าและข้างหลังกริยาดี

/ ใช้กันนี้ คือ

ก. ในบทที่ ๑ ใช้คันค่ากริยาที่เรียงกัน

ข. ในบทที่ ๔ ใช้คันค่าแห้งกริบากับคำเรื่องกริยา

// ใช้คันหน่วยแก่น ค่ากริยาที่อยู่หน้าเครื่องหมาย // เป็นหน่วยแก่นหนึ่ง ที่อยู่หลังเครื่องหมาย // เป็นอีกหน่วยแก่นหนึ่ง

() ใช้กับคำนามที่ปรากฏกับหน่วยแก่น เพื่อแสดงว่าคำนามเหล่านั้นไม่ใช่ส่วนประกอบของหน่วยแก่น

* ใช้เขียนเนื้อแบบโครงสร้างที่มีนัยของหน่วยแก่นๆ ให้ สองหน่วยแก่นๆ ได้

— (ลัญประภาศ) ใช้กันนี้ คือ

ก. ใช้ชี้คิடค้าที่เป็นส่วนประกอบของหน่วยแก่น

ในบทที่ ๑ ใช้ชี้คิटค่ากริยา

ในบทที่ ๔ ใช้ชี้คิटค่าหน้ากริยา ค่าหลังกริยาและคำเรื่องกริยา

ข. ใช้ชี้คิटค้าที่ต้องการให้เห็นแก่น เป็น ชี้คิटค้าอป่างที่ปนอยู่กับ ก้าอชินาย

คุณภาพภาษาไทยที่ดี